

Integrarea multimedia în cadrul cursului de limbă străină

Autor : Alina Havric

Articolul de față abordează conceptul multimedia în viziunea mai multor cercetători și integrarea acestuia în procesul de predare-învățare-evaluare în cadrul orelor de limbă străină. Autorul demonstrează necesitatea includerii tehnologiilor multimedia la orele de limbă străină în scopul eficientizării procesului de învățare.

Debutul noului mileniu este marcat de emergența unui context socio-tehnologic nou. Explozia informațiilor și integrarea tehnologiilor multimedia, rapiditatea schimbărilor și schimbătorilor, creșterea și diversificarea competențelor impun, prin urmare, noi reflecții asupra practicilor ce țin de ”industria” cunoașterii și a acțiunii umane.

Provocarea adresată educației contemporane, prin punerea în discuție a unei topici ca multimedia și în special utilizarea acesteia în procesul învățării, nu poate decât să intensifice interesul oricărui cadru didactic. Noile tehnologii ale informației și comunicării tind să influențeze în mod considerabil învățarea și autoînvățarea. Pentru eficientizarea procesului învățării este necesară diversificarea tehnicilor interactive, în paralel cu reconsiderarea algoritmilor tradiționali ai educației [1].

Pentru început ne-am propus să studiem noțiunile de bază ale multimedia, prezentate de diferiți cercetători, observând modul de integrare a acestora în procesul de predare-învățare-evaluare în cadrul orelor de limbă străină. Multimedia poate fi definită în mai multe moduri în funcție de perspectiva unor cercetători. Multimedia este ”utilizarea mai multor forme de media într-o prezentare” afirmă Schwartz și Beichner [2].

O altă definiție propusă de Brooks (1997) este utilizarea combinată a diverselor obiecte media cum ar fi filmele, diapozitivele, muzica, jocul de lumini, în scopuri preponderent educative sau de divertisment.

Multimedia este informația sub formă de grafice, audio, video sau filme. Un document multimedia conține și alt element media în afară de simplul text. (Greenlaw și Hepp)

Fred I. Holstetter afirmă: ”Multimedia este utilizarea computerului în scopul de a prezenta și a combina textul, grafice, audio și video cu linkuri și instrumente, care permit utilizatorului să navigheze, interacționeze, creeze și să comunice ” [3].

Elementul comun al acestor definiții este că multimedia implică integrarea a mai mult de un mediu în formele de comunicare, acestea fiind: textul, sunetul, grafica, animația, video, imagistica și modelarea spațială. Richard Mayer, un renumit cercetător în domeniul teoriei cognitive a învățării cu multimedia se axează pe două canale ale percepției informaționale și anume auditor verbal și vizual, spunând: “Definesc multimedia ca fiind prezentarea unui material în care sunt folosite atât cuvinte cât și imagini sau fotografii” [4].

Deci, multimedia este ce auzim și vedem: text, cărți, poze, muzică, sunete, CD-uri, video, DVD-uri, filme etc. Multimedia reprezintă instrumentul care dă liber acces la resursele pedagogice puse la dispoziția studenților, așa încât să creeze expresia de formare deschisă a fiecărui cursant. Aplicațiile pedagogice ale multimedia ne conduc la constatarea că studenții sunt mai motivați decât în situații obișnuite, care conduc de mai multe ori la rutină, având un sentiment de eficacitate care le ușurează competențele de socializare [5].

Elaborarea unui scenariu de învățare constă în a planifica secvențele activității de învățare. Integrarea multimedia în context

pedagogic este, într-un fel, un mod de a răspunde cerințelor reformei în educație. Este adevărat că integrarea multimedia în procesul de învățământ ne obligă să avem o privire retrospectivă asupra metodelor noastre pedagogice și că ni se cere un volum mai mare pentru pregătirea orelor ca să atingem obiectivele propuse. În spațiul multimedia profesorul va avea alternativ rolul de animator și asistent al studenților ce se găsesc în mod continuu în fața unei situații de comunicare. Ei trebuie să aibă dorința de a dobândi competențe precum și de a acumula cunoștințe, informații pentru a-și construi suportul științifico-practic. Este benefic pentru fiecare profesor care integrează elementele multimedia la orele sale să observe elevii care sunt mai refractari sau care manifestă absolută atracție față de noile instrumente de lucru, pentru a ști ce cale pedagogică să aleagă pentru fiecare din ei.

Renunțarea la tehnologia modernă este determinată întotdeauna de nesiguranța utilizării acesteia de teama eșecului.

Pentru a integra orice element de noutate în practică trebuie să fim conștienți de nivelul grupelor de cursanți, de motivația acestora. Este necesară o analiză prealabilă a reușitelor și eșecurilor metodelor și tehnicilor de lucru folosite anterior, succedată de elaborarea proiectului de acțiune.

În pregătirea unei lecții profesorul caută pe Internet imagini, secvențe video sau animații, prin urmare aceste surse pot fi utilizate în timpul prezentării lecției, fie doar pentru a prezenta vocabularul, fie folosindu-le drept surse de informații. Tipurile de activități în care putem integra multimedia sunt: construirea de portofolii, învățarea asistată de calculator/cu ajutorul programelor sau a CD-romului, crearea unor bănci de date pentru un anumit domeniu.

Pentru a evita ruptura de metodele tradiționale instrumentul de referință rămâne a fi manualul sau suportul de curs, însoțit de

vocabularul specific domeniului de referință. Acestea îl vor ajuta pe student să dobândească o mai mare autonomie de învățare și profesorul va putea experimenta o pedagogie diferențiată.

De exemplu, dacă dorim să introducem o imagine într-un scenariu multimedia, este important să o contextualizăm, acest lucru realizându-se la diferite etape ale scenariului didactic: introducerea subiectului, actualizarea acestuia, prezentarea, analiza, sinteza. Spre exemplu, la tema *Comunicarea digitală* putem prezenta imaginea unui smartphone sau a unui laptop. În ceea ce privește modurile vizuale și auditive pe care noi le cunoaștem, distingem trei surse diferite: discursul oral al protagoniștilor benzii audio/video, transpunerea scrisă a discursului personajelor și discursul didactic, cel care conține indicații, comentarii, rezumat al conținuturilor. Prezentarea poate fi organizată pe ecranele monitorului pentru modurile vizuale și temporal pentru cele auditive.

Internetul câștigă în importanță, întrucât reprezintă pentru munca profesorului un instrument de mare folos. Proiectele pedagogice realizate prin folosirea acestuia îi invită pe studenți să participe la crearea de documente, la căutarea informațiilor suplimentare [6].

În continuare vom prezenta o metodă de lucru cu multimedia la o lecție de limbă străină. Pentru început profesorul delimitează tema subiectului ce urmează a fi prezentat, apoi elaborează planul de lucru. Profesorul este cel care provoacă interesul și cel care creează condițiile optime pentru ca studentul să învețe, participând la discuții, producând și interpretând enunțuri.

Prima etapă este consacrată verificării elementelor deja cunoscute asupra unui subiect propus și emiterii de ipoteze pornind de la cunoștințele anterioare, în cadrul unui schimb de idei permanent între profesor și studenți. Această fază esențială va permite cursanților să intre în subiect, evaluându-și cunoștințele. Cea de-a doua etapă este prezentarea unui document, adesea o imagine, o

secvență video scurtă sau audio, care are posibilitatea cea mai mare de a suscita reacții personale din partea studenților. Scopul didactic este ca studenții să poată avea un prim contact cu realitatea și să confirme sau să infirme ipotezele emise anterior. Acesta este un moment important al activității, deoarece studenții vor putea să-și prezinte opiniile, să le confrunte cu realitatea și să-și exprime punctele de vedere mai nuanțate și mai elaborate. La faza aceasta profesorul poate să propună diferite tipuri de activități: completarea spațiilor cu termenii corespunzători, exerciții de gramatică vizând utilizarea corectă a verbelor, a adjectivelor etc., exerciții cu fals /adevărat, elaborarea schemelor și a tabelelor.

Ultima etapă constă în prezentarea rezultatelor, moment în care profesorul va putea realiza evaluarea muncii efectuate și progresul individual al studenților. Evaluarea se poate face oral și în scris. Este foarte important ca orice evaluare, la această fază, să fie de tip formativ, studentul fiind capabil să-și măsoare progresul pe care la realizat în dobândirea competențelor lingvistice, sociolingvistice sau pragmatice.

În continuare prezentăm schematic cum funcționează metoda de predare-învățare-evaluare a limbilor străine cu integrarea multimedia, ce conține patru elemente.

Prezentarea temei	Îndrumarea studenților asupra pașilor lecției	Activități practice de fixare și de formare de deprinderi, competențe	Evaluarea în vederea determinării nevoilor de remediere
----------------------	--	---	---

Deși cele patru elemente pot fi introduse la orele de limbă străină și fără multimedia, multimedia le face mult mai eficiente și pline de semnificații. În baza celor evocate mai sus, putem spune că

demersul pedagogic și toate modalitățile de realizare a acestuia cu ajutorul multimedia are ca scop nu numai introducerea unor efecte spectaculoase, ci și provocarea studenților la comunicare, facilitând învățarea și sporind eficacitatea învățării.

Bibliografie:

1. Nebunu, M., *Multimedia și educația contemporană. Pedagogia audiovizualului. O nouă perspectivă*. Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2005. pp. 2-3.
2. Schwarts, J. E. *Essential of educational technology*. Boston: Allyn&Bacon, 1999. p. 4.
3. Bhunia, C. T. *Multimedia and multimedia communication*. New Age International, 2009. pp. 1-3.
4. Mayer, R. E. *Multimedia learning*. Cambridge University Press, 2001. p. 8.
5. Hudrea Mariana-Gabriela. *Alternative educaționale-multimedia*, Baia Mare, 2007. p. 56.
6. Cerghit Ioan. *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*. Aramis: București, 2002. pp.120-122.
7. Cerghit, I. *Metode de învățămînt*. Iași : Polirom, 2006.